

VARTEIG

Menighets- blad

Nr. 2

FEBRUAR 1988

16. årg.

Hvetekornet

Fastelavnssøndag

Johs. 12.24-33

Søster Milly Kopperud fortalte fra spedalsk-kolonien Mangarano på Madagaskar om en spedalsk lærer, som var blitt blind, som manglet fingrene på begge hendene og som knapt lenger kunne stå på benene. Han skulle få komme til kirken og tale der for siste gang.

Da sa han bl.a.: «Lidelsen er som en kikkert, hvor igjennom vi ser den himmelske seierskransen.» De som har fått se synet av Jesu frivillige lidelse for vår skyld, får i troen tålmodighet i egen lidelse.

Jesus så at nå var timen kommet, da han skulle herliggjøres. Men hans herliggjørelse gikk gjennom å dø. Det hadde han visst lenge. Men nå er han like før døden. Og så kommer det forunderlige dype bilde av hvetekornet. Det må i jorden, det må haves ned og tromles ned, for at det nye kan spire, gi livet fra seg til fordel for nytt liv og ny høst. – Det er også

en livslov som gjelder for hans disipler.

Vil vi klynge oss til livet så mister vi det. Bare om vi er villige til, om så skal være, å ofre det, kan vi bevare livet. Å tjene Jesus er å følge ham og være hvor han er, under verdens forakt, i lidelse og død. Det blir ikke ære her, men hos Gud. Men idet Jesus sier det, gjennomrystes han. Han har det naturlige menneskets skrekk for døden. Han føler det klarere enn vi at døden er syndens lønn.

Jesus hører ikke til heltene, som vi synger om, at de sang i dødens favn. Han smakte døden for alle. Men Jesus overvinner sin dødsangst. Bare en ting vil han be om, at Guds navn må bli herliggjort. Himmelen åpnes og Gud svarer. «Jeg har herliggjort det og skal igjen herliggjøre det.» Jesu bønn er hørt. Når hvetekornet nå dør, skal det bære mye frukt.

Se markene er hvite!

Ole på kirkevei. Han startet hjemmefra i 5-tiden om morgenen og var hjemme i 5-tiden.

Det var under krigen Ole Halsten Halstensen fikk misjonsskallet. Han satt en kveld under William Sundéns prekestol. Han forkynte over temaet «Se markene er hvite» og dette gikk rett i hjertet på Ole. Dermed var kursen staket ut og da krigen var slutt gikk ferden til misjonshøyskolen i Stavanger.

Ole er født og oppvokst i Fredrikstad i et troende hjem. Bibelen og For fattig og rik lå alltid på bordet, forteller han. Faren drev med bil og i dag driver hans to eldre brødre denne virksomheten i Fredrikstad.

Elsa Halstensen er også født og oppvokst i Fredrikstad. På et kretsmøte i Mysen fikk hun misjonsskallet 16 år gammel.

15. juni 1955 skjedde det derimot at Ole og Elsa Halstensen gikk om bord i skipet som skulle føre dem til Madagaskar og misjonstjeneste der ute.

Forut for dette hadde Ole avsluttet en rik skolegang på misjonshøyskolen i Stavanger. 1951 var han ferdig der og i mars 1952 ble han ordinert i Vestsiden kirke av biskop Smemo. Kirken var fullsatt med ca. 1000 men-

nesker og det samme var tilfelle under samlingen i Betel samme kveld.

Elsa hadde fullført sykepleierutdannelse og nå gikk turen for dem begge til Frankrike hvor de skulle studere språk.

I 1955 var altså alt klart for utreise. Turen ut med båt tok 4 uker. Deretter var det tog og rutebil til Fianarantsoa hvor de skulle lære gassisk i tre måneder. Lærer var en gasser som ikke kunne et ord norsk.

Konferansen i Antsirabe bestemte at Ole og Elsa skulle plasseres i Fandria-distriktet. Ole skulle være prost for et større område med bl.a. skoler og prester.

Elsa brukte sine kunnskaper som sykepleier selv om det var franskmennene som selv ville ha ansvaret for helsevesenet. Ellers var det husbesøk og åpent hus for gasserne.

Alt var mye mer tungvint enn vi kan forestille oss, forteller hun. De bodde i jordhus laget av kumøkk og jord. Vann måtte hentes og alt måtte kokes. Elektrisitet fantes selvfølgelig ikke. Ellers var loppene værst, sier Ole. Rottene kunne de overse, men loppene bet og disse stikkene hadde Ole mye problemer med. Dessuten

var det voldsomt med fluer og malariamygg. Vi brukte nettingdører, sier han, men det hjalp lite.

Vi var unge og sterke den gangen, sier de og misjonskallet var levende. Derfor gikk det. Etterhvert begynte vi imidlertid å føle på problemene overfor barna. Dette ble imidlertid enda sterkere andre perioden vi var ute. Bl.a. måtte de sendes hjemmefra for å gå på skole. Derfor tok Ole den vanskelige avgjørelsen at han skulle reise ut alene den tredje perioden. Han syntes ikke det var riktig å utsette barna for så store lidelser fordi han hadde misjonskall.

Nå ble det imidlertid ingen utreise. Årsaken til det var at Misjonsselskapet ikke godkjente helseattesten hans.

Dermed gikk veien videre til preste-tjeneste i Borge i 16½ år, først som res.kap. og senere som sogneprest.

Vi opplevde mye hyggelig i Borge, forteller de. Det var mye å gjøre og vi sto på. Bl.a. hadde vi mye kontakt med ungdom. Vi hadde jo selv ungdommer i huset.

Borge er på mange måter en sammensatt bygd. Langs elva har vi industri og innover var det bønder.

Som prest opplevde jeg mye støtte fra kristenfolket. De viste både prest og kirke kjærlighet og omsorg.

Via 2 år som vikarprest har altså ferden stoppet i Varteig. Mens vi sitter her og prater er det tydelig at inntrykkene fra et langt og innholdsrikt liv sitter godt festet. Nå er det imidlertid Varteig som er i deres tanker. Hitil har de fått et meget godt inntrykk av den aktive menigheten, sier de. La meg avslutte med deres håp om å få stå sammen med menigheten i arbeidet i de årene de skal få være her.

Tor Ivar Juliussen

Ole sammen med de første kristne i Bara-stammen. Disse ønsket å være en menighet og ville derfor gjerne ha misjonærbesøk.

FELLESUKA I VARTEIG

Det blir ekstraordinært årsmøte i Fellesuka tirsdag 16. februar kl. 19.00 på Breidablikk. Det skal utarbeides nye vedtekter som følge av at Frikirken har trukket seg ut, fordi de ikke lenger har noen virksomhet i Varteig.

Et interimstyre har vært i funksjon og kommer med forslag til videre organisering. Vi tror fortsatt at Fellesuka kan ha en samlende og inspirerende funksjon i vårt lokale menighetsmiljø – slik den har hatt det i snart 30 år – og være et middel for Gud til å nå mennesker med evangeliet. *For interimstyret Knut Bøe*

MØTERUTE

Søndag 7. februar: Ungdomsforeningen har årsfest på Breidablikk kl. 18.00. Andakt: Torstein Wåg-sås. Sang: Ise kr. Ungdomskor. Bevertning. Kollekt.

Torsdag 18. februar: Furulund, årsmøte kl. 19.00.

Søndag 28. februar: Indremisjonen, Breidablikk kl. 18.00.

Lørdag 5. mars: Misjonsfest, Breidablikk kl. 18.00.

GUDSJENESTELISTE

Søndag 7. februar
Varteig kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste. Offer til søndagsskolen.

Søndag 14. februar
Varteig kirke kl. 11.00

Menighetskoret. Offer til Bibelselskapet. Nattverd.

Søndag 21. februar
Varteig kirke kl. 11.00

Søndag 28. februar
Varteig kirke kl. 11.00
Offer til Indremisjonsselskapet. Nattverd.

Søndag 6. mars
Bethel kl. 11.00

Søndag 13. mars
Varteig kirke kl. 11.00

Offer til Haugetun. Menighetskoret.

Søndag 20. mars
Varteig kirke kl. 11.00
Nattverd.

Misjonssambandet har møteuke 9.-14. februar ved Øystein Fagermoen og Jan Erik Sveistrup.

SLEKTERS GANG

Døpte

29/11-87 Thomas Gressløs Juliussen

29/11-87 Alexander Jørgensen

13/12-87 Martin Stokstad Holøs

Omsorg til etterlatte

Ønsker du å dele sorgen med noen, kanskje bli med i en sorggruppe, kan du ringe eller skrive til:

Diakon Marit Gangestad, Postboks 167, 1701 Sarpsborg
Tlf. 54 077, tirsdag og torsdag kl. 10.00–11.30

Sykepleier Astrid Hagle, Dronningensgt. 47, 1700 Sarpsborg
Tlf. 52 011, linje 278, fredag kl. 13.00–14.00 (like uker)

